

SOBAT

WERVE A.L.V.D.
 WEIJERS G.M.
 WIERICKE J.H. TE
 WIERSEMA D.
 WIGMANS A.J.
 WILDENBERG A.H.V.D.
 WILLEMSE J.
 WILLEMS J.P.J.
 WILT J.DE
 WINKELMAN P.
 WISCHMEIER J.
 WITTEMAN A.C.
 WOLFF H.J.
 WIJK P.V.
 WIJNBERG C.
 ZANDKUIJL L.M.A.
 ZOETEN G.DE

1 DIVISIE 7 DECEMBER

TER HERDENKING

BAKKER J.C.
 BEEK P.V.
 BEEKMAN C.G.J.
 BLAAUW J.
 BOER J.DE
 BOKMA P.G.
 BOS S.
 BRON P.
 DERICKZ G.M.
 DIEDEREN H.G.

JORNA R.J.
 KAMPEN J.V.
 KLOOSTER A.
 KOCK J.DE
 KOEMAN J.M.
 KOLK H.
 KOOPER J.
 KRANENBURG A.
 KROEZE A.
 KUMENTAS W.
 KURSTJENS A.
 LIEM THIAN HOK.
 MEEK M.H.K.
 MIERIS L.M.
 MONDT R.
 PASMANS TH.J.
 PHILIPP P.A.
 PONSSSEN O.
 POWWELS P.A.
 PUNTER H.
 RUITER J.W.DE
 SCHEEPERS H.W.
 SCHILDER C.
 SOURDIS J.L.

TANKINK A.G.
 TEGELAAR F.J.
 TEUNISSEN W.A.
 OLIJTTEN BOOGAART A.
 VEENKAMP D.
 VELLINGA R.A.
 VENROOIJ W.F.E.
 VERHULDEN F.J.
 VERSTEGEN H.
 VERWEY C.
 VONK T.
 VOS H.DE
 WESTER J.J.
 WIJK D.V.
 WIJNBERG J.
 WIN A.H.M.
 WIRLIEP G.A.
 WIT F.DE
 WYROTTEK H.
 ZEEBMAN W.
 ZELTEN G.A.
 ZWERS A.L.
 CARLI F.J.
 HEIJDEN CH.F.L.

WOMI

vfonds investeert in VREDE

Monuta Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op.

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten
24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

VETERANEN
INGEZET
IN DIENST
VAN DE VREDE

Monuta
De steun bij ieder afscheid.

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië

Ereveld Menteng Pulo

Ereveld Pandu

Ereveld Ancol

Ereveld Candi

Ereveld Kalibanteng

Ereveld Kembang Kuning

Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetmensen, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen vertegenwoordigen. Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter
L. Noordzij
F. de Hoogstraat 5
6181 DH Elsloo
Tel. 045-4360607
E-mail:
linoordzij@hotmail.com

**Vice-voorzitter/
Secretaris**
K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail:
kjaasorsel@hvs.nl

1e Penningmeester
A. Luijendijk
Voedijk 475
2993 BE Barendrecht
Tel. 0180-618423
E-mail:
fan.luijendijk@gmx.net
Banknummer
NL49 RABO 0180 4201 43
of
NL92 INGB 0004 2505 98
i.s.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester
P. Bergman, Smeetsjeshof-
straat 11, 6005 SC Weert
Tel. 0485-864641/
06-12202692. E-mail:
pbergman400@online.nl

**Voorzitter/secretaris
Sociale Commissie**
Th.H.A. Ramp
Albatrusstraat 14
2352 ED Leidschendam
Badgrthouder
Tel: 071-5416936
Fonds Sociale Zorg
E-mail:
Theoramp@gmail.com

Vz. VOMI Binnenland
A.M. Mol
De Wezeboon 9
8352 JT Steenwijk
Tel. 0521-512095
E-mail:
a.mmol@ziggo.nl

Erededen
R. Gré; J.N. Blom;
G. de Jong
F.J.F. Smoorenburg;
G.C. Meeswice;
L. Noordzij

Leden van Verdienste

T.J.J. Gastra; J. Oldenbeuring; P.H. Wellen;
J. v.d. Ham; F.W. Kuyvenhoven; A.W. Scholten;
J. Reijke; G.M. Nattaakaas-Determan;
P.J. Nattaakaas; K.J. Orsel; W.A.J.K. Reza;
Th.H.A. Ramp; A.M. Mol; A. Luijendijk;
H. Moorlag; H. Puts; P.F.G. Goemmers;
J. Nalpaard; N. Baan

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doele:

- Het behartigen van de ideële, materiele en immateriele belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het bijvond eren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameradschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken, los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.P. Coopmans, Brigade-generaal der Jagers bd

Leden J.H. de Klyn, Luitenant-generaal der Infanterie bd
Prof. dr. B.A.C. Holsbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. Nattaakaas-Determan
Amstelpad 17
3181 EA Rozenburg
e-mail: vomicta@gmail.com

Correspondentie:

1. Opgeave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS"
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen. De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Ramp (zie onder bestuur)

Secretaris/redacteur E. Falck
De Bongerd 54
5545 JW Oss
Mobiel: 06-54974053
E-mail: efoss@xs4all.nl

Fotobewaking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)
Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat: Monument 1 Divisie "7 December" te Schaarsbergen.

Op de foto een deel van de Eretafels waarop o.a. de namen staan vermeld van de militairen die in dienst van 1 Divisie "7 December" het leven hebben verloren in voorm. Nederlands-Indië in de jaren 1946-1950.

Druks Zalsman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:

Nummer 189 21-02-2020

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

De feestdagen zijn weer achter de rug en het jaar waarin VOMI Nederland 35 jaar bestaat, is begonnen. Een commissie uit het bestuur maakt plannen om aan dit lustrum in oktober aandacht te besteden. In een van de volgende "SOBATS" komen we daarop terug.

Op 21 november 2019 was in Nieuwspoort in Den Haag de presentatie van het nieuwe boek over kapitein Westerling van mr. Bauke Geersing. Verderop in dit nummer leest u daarover meer.

Op 23 november was ik aanwezig bij de herdenking bij het Mariniersmonument in Sittard. Goed georganiseerd met een kerkdienst voorafgaande aan de plichtigheid bij het monument zelf en een nazit met een hoog reüniegehalte, compleet met de bekende 'blauwe hap'.

Uiteraard ontbrak ik niet bij de "7 December" herdenking op de Oranjekazerne in Schaarsbergen op 6 december. De nieuwe formule om de brug te slaan naar recente missies waaraan de Luchtmobiele Brigade heeft deelgenomen en de daarbij omgekomen militairen, bleek een schot in de roos. De toespraken van resp. Raadsman

Dupont, Commandant Smits, Veteraan Visser (Dutchbat 3), Mevr. Postma (schoondochter Indië veteraan) en Dominee De Bruin maakten grote indruk. Dat gold ook voor de muziek en zang die door nabestaanden ten gehore werd gebracht. In de middag werden bij het "7 December" monument kransen gelegd. Ook werden de recent op dit monument bijgeplaatste namen van Jeffrey Broere en Raviv van Renssen, beiden van Dutchbat 3 en omgekomen in Bosnië in 1995, door nabestaanden onthuld. Een emotioneel moment!

Op de terugweg mocht ik in Malden postuum het Ereteken voor Orde en Vrede met bijbehorende oorkonde uitreiken aan de zoon van Indië veteraan Van der Meer.

December stond verder in het teken van verschillende gesprekken over het zgn. Brede Onderzoek. In dit nummer vindt u niet mijn bijdrage nr. 9 (de Nederlandse positie m.b.t. de datum 17 augustus 1945). In verband met ruimtegebrek moet u daarvoor helaas wachten tot het aprilnummer.

Na een kort ziekbed is op 8 december oud 2e secretaris

van VOMI Utrecht / 't Gooi, Ad Verdonk, vredig ingeslapen. Bij de uitvaart op 14 december heb ik in een toespraak de verdiensten van Ad voor de veteranen in Stad en Provincie Utrecht en voor VOMI gememoreerd. Verderop treft u zijn In Memoriam aan.

De jaarlijkse herdenking van de 52 omgekomen Utrechtse militairen was anders nu Ad bij het dodenappél niet meer hun namen oplas. Door alle sprekers, Voorzitter Stichting Indiëmonument Utrecht Rita Verdonk, Minister van Defensie Bijleveld en Burgemeester van Utrecht Van Zanen, werd aandacht besteed aan het recente overlijden van Ad die mede-initiatiefnemer en sinds 1999 bestuurslid van dit monument was.

Heel januari was ik in Nieuw-Zeeland en heb daardoor verschillende nieuwjaarsrecepties, waaronder onze gezamenlijke receptie in Amersfoort op 16 januari, niet kunnen bezoeken. Deze maand pak ik weer enthousiast de draad op.

*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*

75 JAAR 75 JAAR 75 JAAR
VRJHEID VRJHEID VRJHEID

“7 December” herdenking 2019

Voor de 60e maal werden op vrijdag 6 december 2019 de militairen herdacht van de voormalige 1 Divisie “7 December”, de “7 December” Bataljons, het Operationeel Commando “7 December” en 11 Luchtmobiele Brigade (Air Assault) “7 December” die bij de uitoefening van hun taak om het leven zijn gekomen.

De herdenkingsdienst (met toespraken, muziek, zang en overwegingen) werd gehouden in de filmzaal van Gebouw N op de Oranjekazerne te Schaarsbergen. De herdenkingsdienst werd muzikaal ondersteund door het

koperkwintet van de Koninklijke Militaire Kapel “Johan Willem Friso” (KMKJWF) en met vocale ondersteuning van o.a. het Nunspeets Mannenkoor.

In zijn toespraak tijdens de herdenkingsdienst sprak Commandant 11 Luchtmobiele Brigade (AASLT) “7 December” (brigade-generaal H.G.J.A. Smits) o.a. de volgende woorden:

“Dit jaar staan we tijdens de herdenking in het bijzonder stil bij de dood van soldaat der eerste klasse Jeffrey Broere en soldaat der eerste klasse Raviv van Rensen, twee militairen van Dutchbat 3, een onderdeel

van de United Nations Protection Force (UNPROFOR) in voormalig Joegoslavië.

Hun namen staan dit jaar voor het eerst op het monument van de “7 December” Divisie in Schaarsbergen. De bijschrijving van hun namen op het monument vormt vandaag aanleiding om de omstandigheden waarin zij zijn omgekomen, in 2020 vijftig jaar geleden, nog eens voor de geest te halen.

Jeffrey Broere was een 24-jarige beroepsmilitair van Dutchbat 3, het derde bataljon van de Luchtmobiele Brigade dat in januari 1995 naar Bosnië werd uitgezonden. Hij was de eerste Nederlandse militair die in Bosnië werd gedood door vijandelijk vuur. Op 29 maart 1995 werd observatiepost T-2 van de A-compagnie van Dutchbat in Jajici beschoten met mortier- of artillerievuur. De eerste inslag kwam op ongeveer tien meter van de observatiepost terecht. De zestien aanwezige Nederlandse Dutchbat-militairen bevonden zich op dat moment in de gezamenlijke huiskamer van de observatiepost. Meteen na de inslag gaf de postcommandant opdracht een veilig heenkomen te zoeken in de bij de observatiepost gelegen bunker. Op het moment dat de militairen zich naar de bunker begaven, werd de observatiepost door een tweede granaat getroffen. Scherven van dit projectiel troffen de als laatste naar de bunker lopende soldaat der eerste klasse Jeffrey Broere. Twee gewondenverzorgers verleenden hem in de bunker eerste hulp. Direct daarna werd Jeffrey naar Kalesija vervoerd. In Kalesija werd hij verplaatst naar een speciaal voor het vervoer van gewonden uitgerust pantserrupsvoertuig. In dat voertuig zat ook een arts. Tijdens het vervoer naar het Noorse militaire hospitaal bij

Tuzla overleed Jeffrey aan zijn verwondingen.

Drie maanden later sneuvelde de 21-jarige beroepsmilitair Raviv van Renssen. Hij was ingedeeld bij het mortierpeloton van de B-compagnie van 13 Infanteriebataljon Luchtmobiel dat in januari 1995 naar Srebrenica vertrok. Raviv bemande samen met zes andere militairen vanaf mei 1995 Observatiepost Foxtrot. Op vrijdag 7 juli rukten eenheden van het Bosnisch-Servische

leger vanuit zuidoostelijke richting op naar de enclave Srebrenica, die zij met zwaar geschut onder vuur namen. In het zuidoostelijke deel van de enclave raakten zij slaags met moslimstrijders van het Bosnische regeringsleger. Tijdens de gevechten werd de daar gelegen Observatiepost Foxtrot door tankvuur verschillende keren geraakt, zonder dat hierbij slachtoffers vielen. Op zaterdag 8 juli namen de gevechten in hevigheid toe en werd Observatiepost Foxtrot door Bosnische Serviërs ingenomen. Zij gaven de Nederlandse militairen toestemming zich met hun YPR, hun persoonlijke wapens en uitrusting terug te trekken. Kort nadat de Nederlandse militairen de observatiepost hadden verlaten, werden ze door het Bosnische regeringsleger tegengehouden. Toen het pantservoertuig door de wegversperring heen reed, openden de Bosnische regeringstroepen het vuur. Raviv,

die als boordschutter fungeerde, raakte zeer ernstig gewond. Het pantservoertuig reed direct door naar de verbandplaats van Dutchbat in Potocari waar Raviv is overleden”.

Tijdens de plechtigheid/kranslegging in de middag buiten werden door nabestaanden de namen van Jeffrey Broere en Raviv van Renssen op het monument van de “7 December” Divisie onthuld.

Tijdens de kranslegging werd o.a. door de voorzitter van VOMI Nederland (generaal-majoor bd L. Noordzij) en de algemeen voorzitter van het Bondsbestuur van de Bond van Wapenbroeders (luitenant-kolonel E. Salboo) gezamenlijk een krans gelegd

Op vrijdag 4 december 2020 zal de 61e herdenking plaatsvinden.

De wereld van Jan van der Steege

Tijdens de 2^e Wereldoorlog, in Nederlands-Indië en de periode erna

Deel 6

De volgende dag kwamen ze in Emmercompasuum en hebben daar overnacht bij een boer. Ze zaten onder de luizen, maar mochten in de schuur slapen. Daar hebben ze gevraagd om de bakkersvrouw (die hen steeds had geholpen) in te lichten en te melden dat ze veilig de grens over waren.

Weer een dag later kwamen ze langs een boerderij, waar een geslacht varken aan de ladder hing. Bob zei: "Jij praat dialect". Dus Jan sprak in het dialect en ze mochten er eten. Het was een heel vet varken. Bob ging aan de schijterij!

Daarna kwamen ze aan bij een boer in Langerak: Jan Haverkamp. Deze goede boer in Langerak had een heel aardige vrouw. Ze mochten in hun huis, maar zaten onder de luis, dus sliepen ze liever in het hooi. Hier hadden ze een paar goede dagen. Bob moest eerst helemaal bijkomen.

Kerstfeest 1944

Kerst kwam in zicht. Ze konden een bericht naar huis sturen en

Jans vader kwam op de fiets op bezoek in Langerak. Het was te gevaarlijk om tijdens de kerst naar huis te gaan. Na de kerst dus! Ze aten daar altijd peen en uien stampot (sindsdien wil Jan geen stampot meer).

De man had zeven kinderen. De kleinste in de kakstoel: het kledde zo op de vloer! Ze hadden een paar koeien en een waterput. Met kerst gingen ze naar de kerk. Bij boer Haverkamp hebben ze zelfs nog geschaatst! Tot na Nieuwjaar (vanaf vóór de kerstdagen) zijn ze daar gebleven. Na Nieuwjaar verder doorgelopen vanaf die boer in Langerak tot Hasselt. Nergens onderweg onderdak kunnen vinden. Op één dag 40 km gelopen tot Hasselt. In Staphorst ook onderdak gevraagd, maar dat lukte niet.

Onderweg éénmaal een lift gekregen op een boerenkar. Toen die man vroeg waar ze vandaan kwamen en ze dat vertelden, zei de man: "Vlug, eraf!" Om de hoek is controle van de Duitsers! Weér geluk!

In Hasselt overnacht in een berg hooi die instortte! Daarna moesten ze bij Hasselt de brug over, over het Zwarte Water naar Mastenbroek. Bij een boer in Mastenbroek mochten ze niet overnachten! Over de bevroren weg moesten ze dus 's nachts de weg verder zien te vinden. De polder bij Mastenbroek stond onder water, dus de weg was heel moeilijk te vinden. Het begon al te dooien.

Ze liepen voorzichtig achter elkaar, uit angst er doorheen te zakken. Dat ging goed! Langs en over de afvoerkanalen van de polder kwamen ze uit bij café "t Witte Schaap". Daarna over de Kamperzeedijk, de vaste weg van Genemuiden naar Grafhorst. Eindelijk vaste grond onder de voeten. 's Nachts kwamen ze thuis, januari 1945. Bob was nog steeds pikzwart van het kolenhok uit Vollenhove. Toen begon de strijd tegen de luizen met petroleum.

Weer thuis en opgepakt

Net thuis in Grafhorst samen met Bob, kwam de Grüne

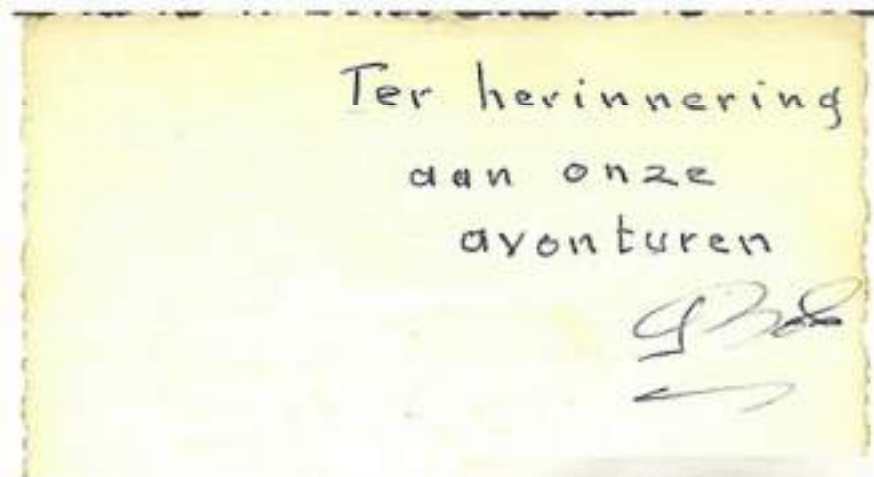
Polizei. Jan en Bob waren achter het huis en konden de hooiberg in vluchten. Jan vloog aan de ene kant de hooiberg in, Bob liep om naar de andere kant, zo in de armen van de Duitsers. Bob werd wéér naar de kazerne (Van Heutszkazerne) in Kampen gebracht. Jans moeder bracht ondergoed (gemaakt van oude lakens) naar Bob. En ze hadden al zo weinig met vier zonen.

Weer onderduiken

Bob ontsnapte weer door achter mensen aan te lopen die een bezoek brachten en is zo weer naar Grafhorst gelopen, maar zonder zijn spullen. Daar was moeder niet zo blij mee. Thuis hadden ze daarna geen rust meer, door de angst dat de moffen het adres wisten. In de schuur lagen hooibalen. Via een trap konden ze naar boven over de zolder naar de hooiberg. In de hooibalen was een doorgang en daar was hun bed. Daar hebben beiden een tijd gezeten. 's Nachts verstopt, overdag niets doen. De oudere broers van Jan waren vrijgesteld vanwege het boerenwerk. De jongste broer Evert was nog te jong. Zo hebben ze zich tot het eind van de oorlog verstopt en 's nachts op de hooizolder geslapen.

Bevrijding 1945

In april 1945 werd het Oosten

van Nederland al bevrijd. Met mool weer zwommen de jongens in het water van het Ganzendiep. Bob is snel naar Rotterdam teruggegaan. Bob ging voor de oorlog al met Anneke. Anneke kwam logeren in Grafhorst. Ze sloop bij Bob, wat in zo'n dorp eigenlijk niet kon. Beneden waren er 2 bedsteden. Jan moest 's avonds bij zijn opa in de bedstede beneden slapen. Opa kon niet alleen liggen, Jan was dus oppas. Later Evert. Er was ruimtegebrek. Boven stond één ledikant.

Als alles achter de rug is, stuurt vriend Bob Jacques zijn foto.

Periode mei 1945 tot juli 1946 werken en afwachten

In deze periode heeft Jan bij garage Zieleman in Hasselt

gewerkt. Daarna bij smid Willem Bos in Grafhorst. Hier heeft hij veel geleerd. Verder veel gelukkig, want hij wist dat hij toch in dienst moest en naar Indië zou worden uitgezonden.

Kapitein Raymond Westerling en de Zuid-Celebes-affaire (1946-1947)

Mythe en Werkelijkheid

Een markante periode uit de geschiedenis van Nederlands-Indië

Auteur Bauke Geersing, 2019

Introductie op hoofdpunten

Kapitein Raymond Westerling, die als commandant van het Depot Speciale Troepen in december 1946 - maart 1947 op Zuid-Celebes een cruciale rol speelde tijdens de dekolonisatie van Nederlands-Indië (1945-1950), wordt door historici, politici en journalisten al tientallen jaren bestempeld als een van de grootste 'oorlogsmisdadigers' uit de naoorlogse Nederlandse geschiedenis. Dit boek gaat over het optreden van deze commandant en de aan hem opgedragen speciale missie. Die vond plaats in het kader van het dekolonisatieproces dat eind 1945 pas was begonnen.

Nadat eerst het onderzoeksmodel is beschreven, staat in hoofdstuk II een chronologische en gedetailleerde beschrijving van de feiten met betrekking tot de historische situatie op Zuid-Celebes. Zo ontstond er, vooral door agressief, gewelddadig en terroristisch optreden door de jongere Indonesiërs (permoeda's), het toenemende bendewezen en rampokgedrag, een toestand van extreme terreur en anarchie. Dat uitte zich in afpersing, mishandeling en moord. Er werd door de bendes ook gebrandschat voor voedsel. Samen met de ontwrichting van de voedselproductie en

het transport ervan leidde dit tot hongersnood. Er stierven vooral kinderen en ouderen. Het justitiële apparaat werkte niet meer, de politie kon de situatie niet aan. De plaatselijke autoriteiten vreesden een tweede 'Berslap', zoals op Java had plaatsgevonden. Omdat deze terreur onder de dekmantel van rood-wit (het teken van de nationalistische Indonesiërs) plaats vond, werd die aangeduid als de 'rood-witte-terreur'. Historici die uitgingen van het eenvoudige model 'vrijheidsstrijders' tegen de onderdrukkende koloniale macht Nederland, verdraaiden de historische waarheid en beweerden dat Nederland zich zou hebben schuldig gemaakt aan een politiek en militair exces.

Deze bedreigende situatie op Zuid-Celebes vormde de basis voor de besluitvorming van de hoogste politieke en militaire leiding in Batavia met betrekking tot de opdracht aan Westerling. Deze militaire missie blijkt -hoewel tientallen jaren tegengesproken door historici en journalisten- gebaseerd op een duidelijke opdracht van de hoogste politieke en militaire leiding en op een duidelijk vooraf opgesteld en goedgekeurd plan van aanpak. Het optreden van Westerling was effectief en succesvol. Diens missie mag een van de weinige succesvolle contra-guerrilla's

in de militaire geschiedenis worden genoemd. Aan de situatiebeschrijving op Zuid-Celebes en de opdracht en uitvoering van de opdracht aan het Depot Speciale Troepen, liggen oorspronkelijke en niet eerder door historici gebruikte primaire bronnen ten grondslag, evenals de officiële, in opdracht van de regering uitgevoerde onderzoeken door de commissies Enthoven en Van Rijn/Stam over de Zuid-Celebes-affaire. Door deze succesvolle militaire missie werd de doelstelling van de hoogste politieke en militaire leiding, herstel van rust, (rechts)orde en het normale (economische) leven op Zuid-Celebes ten bate van de onafhankelijkheid van de deelstaat Oost-Indonesië, gerealiseerd.

In hoofdstuk III volgt een bespreking en analyse van de historische literatuur over de Zuid-Celebes-affaire en journalistieke uitingen in woord en beeld, die de afgelopen tientallen jaren over deze affaire zijn verschenen. Deze boeken, artikelen en tv-uitzendingen worden getoetst aan de geraadpleegde bronnen. De auteur komt tot de slotsom dat het de hoogste tijd is om de verkeerde voorstelling over wat er op Zuid-Celebes werkelijk is gebeurd te ontmaskeren. Hij vindt het tijd dat wij Nederlanders ons bevrijden van

deze manipulatie en verdraaiing van de geschiedenis en ons geen gevoel van afschuw en schuldbesef over onze koloniale geschiedenis moeten laten aanpraten.

Het door historici hanteren van een ideologisch frame, het geven van een actuele politieke lading aan de geschiedenis en het oproepen tot schaamte, schuld en boete vertroebelt de historische waarheid. Geersing neemt stelling tegen deze ideologische geschiedschrijving omdat die de geschiedenis als splijtzwam gebruikt in plaats van als inspiratiebron.

respectievelijk golden. Hij bepleit dat historici hun onderzoeksmodel duidelijk definiëren, zodat de geschiedenis van Nederlands-Indië, die nu wordt vastgelegd in het kader van het zogenoemde Meerjarenonderzoek, controleerbaar evenwichtig en objectief wordt beschreven.

In hoofdstuk V wordt het onderzoek kort samengevat en trekt de auteur de belangrijkste conclusies.

In het Annexhoofdstuk I (Guerrilla/Insurgency en

oorlogsrecht en het Nederlands en Nederland-Indisch strafrecht. De Staat van Oorlog in Zuid-Celebes en het Standrecht. De auteur betreft daarbij ook juridische opvattingen van andere personen.

De auteur Bauke Geersing is opgeleid aan de Koninklijke Militaire Academie te Breda en diende vier jaar als beroepsofficier. Hij is daarna afgestudeerd als jurist op de RU Groningen.

Na een universitaire carrière werd hij hoofd Juridische zaken van de Nederlandse Omroep

In hoofdstuk IV (Nadere analyse) toetst de auteur de door historici gevolgde methodes van onderzoek aan het door hem in hoofdstuk I beschreven onderzoeksmodel. Hij geeft een verklaring voor de gevonden verschillen met de resultaten van zijn onderzoek.

Hij is zelf uitgegaan van contextuele geschiedschrijving. Daarbij staan de feiten voorop en kennis van alle relevante aspecten en normen die destijds aan de orde waren,

Conraguerrilla/Counter-Insurgency) beschrijft de auteur de kernpunten van deze oorlogsvoering. De 'methode-Westerling' wordt in deze context gedetailleerd toegelicht.

In Annexhoofdstuk II komen de juridische aspecten van de affaire Zuid-Celebes aan de orde.

De status van de geproclameerde Republiek Indonesië. De toepasselijkheid van het Internationaal

Stichting, waarvan hij van 1992 tot 2000 directeur was. Hij vervulde daarna diverse bestuurlijke functies in het bedrijfsleven en was gedurende 22 jaar lid van de Raad van Commissarissen van de KLM.

75 JAAR
VRJHEID

SOBAT

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 27

Moelzaam gaan we verder door het dichte bos, waar alle bomen op elkaar lijken en waarin je heel gemakkelijk kunt verdwalen. In het bos is het beklemmend stil. Geen levend wezen te zien. Zelfs de vogels laten het hier afweten. Waar we veel last van hebben zijn de bloedzuigers, die we onderweg hebben opgedaan. Wat een rot beesten zijn dat! Die kringen laten zich zo van de bladeren op je vallen en kruipen ongemerkt overal doorheen. Je merkt het nauwelijks dat je die beesten op je lichaam hebt. Soms voel je het een beetje jeuken, maar

dat is dan ook alles. Een flinke bobbel onder je arm of een straaltje bloed langs je been wijzen je al snel de weg naar zo'n volgezogen bloedblaar op je lijf. Afgeraden wordt het zo'n beest van je huid te trekken, want dan blijft er beslist een stukje zitten en veroorzaakt dan een verzwering. De enige manier om hem los te krijgen is het sap van tabak. Zodra het sap op de bloedzuiger komt, laat hij de huid van het slachtoffer los en valt dood op de grond.

Door het netwerk van lianen en het dichte onderhout valt maar moeilijk heen te komen. Zonder kapmes en kompas is zo'n

patrouille door een onbewoond gebied, waar geen paden zijn maar wel veel obstakels, een zeer riskante onderneming. In gedachte doe ik zo nu en dan een schietgebedje en smeeke Onze Lieve Heer ons te begeleiden en veilig terug te brengen. Opeens horen we in de verte het geluid van stromend water. Als door een wonder breekt tegelijkertijd het schemerdichte bos open en komen we op een open plek waar we eindelijk de zon weer zien en een prachtig uitzicht hebben op een dal. De dalwanden lopen op tal van plaatsen bijna loodrecht naar beneden. Overgoten door de

Anakloof bij de Analrivier

zon levert het berglandschap een overweldigend panorama op. Heel ongerept en ruig. Diep beneden ons zien we de Anairivier, die zich als een glinsterend lint door het gebergte slingert.

Als we bij het beekje wat uitrusten van de vermoeienissen moet ik direct terugdenken aan mijn eerste patrouille op Celebes onder leiding van kapitein Bakker, toen we -net als nu- verdwaald raakten en door een kali te volgen een uitweg konden vinden uit het oerwoud. Misschien dat we ook nu weer via de weg van het beekje een uitweg kunnen vinden. Het lijkt er op dat Onze Lieve Heer mijn gebeden heeft verhoord door ons de juiste weg te wijzen. De tocht naar beneden echter overtreft onze stoutste verwachtingen.

reden toe. In deze precaire situatie is iedereen er zich terdege van bewust wat zo'n val voor gevolgen kan hebben. Gelukkig heeft hij er slechts een lichte kneuzing aan zijn hand aan overgehouden en kunnen we weer vol goede moed onze tocht naar beneden voortzetten.

Op sommige gedeelten van het terrein waar het lopen vrijwel onmogelijk is, laten we ons zo nu en dan met bonzende harten op onze achtersten van de rugle stelle naar beneden glijden. Bij een van die glijpartijen krijg ik de schrik van mijn leven als ik te ver doorglij en een paar meter naar beneden duikel. Nog net op tijd kan ik me aan een tak vastgrijpen, waardoor ik kan voorkomen dat ik in de ravijn stort. Trillend over mijn hele lichaam durf ik me nauwelijks te bewegen, bang dat

veiligheid zijn. Met veel kunst en vliegwerk, hangend aan takken en struiken, weten we zonder kleerscheuren het laatste stuk te klaren en de gevaarlijke afdaling te volbrengen. Uitgeput, maar opgelucht, staan we dan eindelijk aan de oever van de Anairivier. Nog is alle ellende niet voorbij!

De kali (die hier ruim tien meter breed is en ongeveer een goede meter diep) is door de zware regenval van de laatste dagen zo sterk gezwollen dat de kans groot is door de stroom te worden meegesleurd bij het oversteken. In gezamenlijk overleg besluiten we de stroming te trotseren en met vijf man tegelijk de oversteek te wagen. Het lukt! Zeer vermoeid bereiken we de grote weg waar we vijf uur te laat op het afgesproken punt arriveren.

V.l.n.r. sergeant Van Vliet, luitenant Kok en soldaat Wubkes

Op de rotsen langs het beekje is het zeer gevaarlijk. Daar waar het mogelijk is waden we door het water, aangezien dat nog altijd vlugger gaat dan het lopen in het van veel rotsformaties voorziene zware bergterrein. Tijdens het lopen over de gladde stenen glijdt een van de jongens plotseling uit en valt met zijn gezicht voorover in het water. Onder normale omstandigheden zouden we er flink om gelachen hebben, maar nu is daar geen

ik naar beneden zal vallen. Met vereende krachten word ik uit mijn netelige positie bevrijd en kan ik weer rustig ademhalen. Ook dit incident loopt gelukkig met een sisser af. Als we een paar honderd meter gevorderd zijn, bereiken we een vooruitspringende rotspunt, vanwaar we ons opnieuw kunnen oriënteren op de omgeving. Zo te zien moeten we nog een kleine honderd meter afleggen voor we goed en wel in

Groot is de vreugde als later het voertuig ons naar de in spanning wachtende achterblijvers terugbrengt. Luitenant Kok is zichtbaar geschrokken als ik hem verslag doe van onze verkenningspatrouille in het gevaarlijke berggebied van de Anaikloof. Voor ik ga slapen dank ik Onze Lieve Heer dat hij mijn bede heeft verhoord en ons veilig heeft teruggebracht.

Henk van Vliet

Wel en Wee van 42 AAT

42e Brigade Transportcompagnie in Nederland en Nederlands-Indië

Deel 12

Naast het AAT-werk

Behalve voor het organieke werk dat door de 42 AAT'ers werd verricht in de functie waarvoor ze waren opgeleid of waren ingedeeld, werd er vaak ook een beroep op hen gedaan voor het verrichten van andere diensten ten behoeve van het eigen onderdeel of van het garnizoen waartoe het onderdeel behoorde. Daarbij namen de wachtdiensten bij verschillende objecten een belangrijke en steeds weer terugkerende plaats in. Naast de bewaking van de eigen kazerne leverde onze compagnie geregeld personeel voor onder meer het wachtlopen bij de Wonokrombrug aan de zuidkant van Soerabaja en de gevangenis in de Werfstraat. Maar ook bij gelegenheden of gebeurtenissen waarbij een defilé werd gehouden, was 42 AAT meermalen van de partij.

De Werfstraat met de gevangenis

Verzorgingspeloton naar Madioen

Terwijl de transportpelotons bezig waren hun vaardigheden en wagenpark op peil te brengen, was er voor het verzorgingspeloton nog geen gelegenheid om hun

organieke taak, bevoorrading van de troepen, in praktijk te brengen. Daarin kwam op 2 april verandering. Ik kreeg de opdracht me met ruim de helft van het peloton naar Madioen te begeven om bij de al bestaande aanvullingsplaats

Het Wonokromcomplex met links de brug in de uitvalsweg richting Malang

van verzorgingspeloton 37 ons vertrouwd te maken met de werkzaamheden, om na enige tijd de aanvullingsplaats te kunnen overnemen. Tot de uitrusting van het detachement behoorden ook onze twee organieke voertuigen. We kregen een bejaarde driekwart tonner mee en een ook al niet zo'n heel jonge Ford Marmon Herrington drie tonner, die langs de zijanten van de laadbak van houten banken was voorzien. Beladen met pelotonsultrustingstukken, wat kazerneringsartikelen, onze wapens en persoonlijke bezittingen rijden we op een morgen al vroeg -opgenomen in een groter konvooi dat deels bestond uit militaire maar ook burger voertuigen- welgemoed onze bestemming tegemoet. Het konvooi wordt voorafgegaan door een 'halftrack', een open pantservoertuig waarvan de achterwielen zijn vervangen door korte rupsbanden, met als bemanning huzaren bewapend met een zware mitrallieur. De rit gaat over een deels zeer slechte weg, nu eens door open terrein dan weer door dichte bebossing en bergachtig gebied. Een prachtig landschap, maar zeer gevaarlijk door de vele mogelijkheden die het de vijand biedt om zelf goed verborgen het vuur te openen op voorbijtrekkende Nederlandse voertuigen. De weg die we rijden is wat dat betreft berucht. Maar de ploppers houden zich rustig, we worden niet beschoten en arriveren in de middag in Madioen waar het konvooi wordt ontbonden en wij op zoek gaan naar de locatie van de aanvullingsplaats.

Onze supermarkt

Aan het eind van een lange rechte straat komen we bij een grote loods waarbij we bedrijvigheid van militaire trucks en luchtig geklede blanke en inlandse mensen zien. We zijn aan het goede adres. De straat maakt voor het gebouw een ruime bocht naar rechts en gaat dan over in een smallere straat die in een kampong verdwijnt. Naar links loopt een straat evenwijdig aan een

Ons wagenpark, links de driekwart tonner en rechts de drie tonner. Op de achtergrond een van de drie woningen (onze behuizing)

spoorbaan. De loods, oftewel de goedang, is ongeveer vijftig meter lang, vijftientig meter breed en tien meter hoog. Met een korte zijde staat hij naar de er achter langs liggende spoorbaan gekeerd, die er niet uitziet dat hij kort geleden nog in gebruik is geweest. De lange zijde die in het verlengde ligt van de weg waarover we zijn gekomen, is voorzien van grote deuren met daarvoor een langs de gehele zijde lopend laadperron waaraan achterwaarts er voor gereden trucks geladen of gelost kunnen worden. De andere lange zijde grenst aan de daar beginnende kampong. Aan de binnenzijde van de straatbocht staan drie ongeveer gelijke woningen die kennelijk de behuizing van de militairen van het verzorgingspeloton vormen. Dicht er omheen staan enkele met zandzakken versterkte bastions. Na de begroeting volgt een rondleiding over ons nieuwe werkterrein. De loods staat vol met allerlei stapels levensmiddelen. Onder meer hoog opgetaste zakken rijst, stapels kratten met daarin ingeblikte gemengde spijs, vleeswaren en vis. Kleinere stapels met onder meer diverse specerijen. Een enorme stapel gedroogde aardappelen in grote vierkante blikken. Alle stapels zijn voorzien van plankjes waarop de voorraadlijsten zijn bevestigd, die bij iedere wijziging van de hoeveelheid

worden bijgehouden. In een hoek van de loods is een kleine kantoorruimte. Al met al een bedrijf dat tegenwoordig zou worden aangeduid met 'supermarkt'.

De bevoorrading gebeurt vanuit het DML (Divisie Magazijn Levensmiddelen) in Soerabaja door middel van AAT-konvooiën die enkele malen in de maand nieuwe voorraden komen brengen en overtollige zaken, zoals lege emballage, meenemen. Drie dagen in de week zijn uitgiftedagen waarop de in ons rayon liggende onderdelen komen foerageren. Hoe de verstrekking van verse levensmiddelen, brood, groenten, fruit, vlees en eieren is geregeld, zullen we later horen.

Bij de aanvullingsplaats hoort ook een BOS (Benzine, Olie en Smeermiddelen) station dat verderop buiten de stad is gelegen en we de volgende dag zullen gaan bekijken. De avond wordt besteed aan kennismaken en het inrichten van voorlopige slaapplekken voor de nieuwkomers.

Henk van den Berg

**75 JAAR
VRJHEID**

SOBAT

Bevrijdingsdefilé Wageningen 2020 en defilé Nederlandse Veteranendag Den Haag 2020

Het bestuur van VOMI Nederland heeft met betrekking tot de hierboven genoemde defilés te Wageningen en Den Haag het volgende besloten:

Gelet op de ervaringen van de laatste jaren wordt in Wageningen in 2020 door de VOMI **niet** meer deelgenomen aan het Bevrijdingsdefilé met een (voet-)detachement en **ook niet** door mee te rijden op

(historische) militaire voertuigen.

In Den Haag wordt in 2020 **wél** met een (voet-)detachement deelgenomen aan het defilé op de Nederlandse Veteranendag (zaterdag 27 juni).

Voorwaarde hierbij is wel dat zich minimaal 20 deelnemers aanmelden die beschikken over een redelijk goede gezondheid en conditie, waarbij men gedurende langere tijd

moet kunnen staan en in een goede militaire pas moet kunnen lopen (over een aantal kilometers en over de gehele route).

Daarnaast bestaat in Den Haag **ook** de mogelijkheid om in het defilé mee te rijden op (historische) militaire voertuigen. De inschrijvingsprocedure voor Den Haag treft u hieronder aan.

Inschrijvingsprocedure Nederlandse Veteranendag 2020

Evenals vorig jaar zullen **ALLE veteranen** die op de Nederlandse Veteranendag willen meelopen in het defilé of willen meerijden in het defilé met een (historisch) militair voertuig of een tribuneplaats willen langs de defiléroute **digitaal** moeten inschrijven via de website van het Veteraneninstituut 'Mijn Vi'.

Ook **VOMI-leden** die in het VOMI-detachement willen meelopen in het defilé of willen meerijden in het defilé met een (historisch) militair voertuig of een tribuneplaats willen langs

de defiléroute moeten derhalve **digitaal** inschrijven.

Voor wat betreft het lopen in een VOMI-detachement geldt onverkort dat er zich minimaal 20 deelnemers voor het defilé moeten aanmelden, die ook voldoen aan de daarvoor geldende fysieke eisen.

Inschrijven is mogelijk vanaf 1 februari 2020 tot uiterlijk 1 mei 2020.

Om in te schrijven: Ga naar www.veteraneninstituut.nl/diensten/direct-regelen >> 'Mijn Vi'.

'Mijn Vi' is een speciaal beveiligd deel van de Vi-website waar veteranen digitaal de dienstverlening kunnen regelen met het Vi. **Vermeld s.v.p. duidelijk dat u als lid van de VOMI wil inschrijven.**

Indien u **NIE**T beschikt over internet, kunt u om in te schrijven ook bellen naar het Veteranenloket (tel. 088-3340000) van het Veteraneninstituut. **Vermeld ook hier s.v.p. duidelijk dat u als lid van de VOMI wil inschrijven.**

Krijgsmacht Veteranendagen 2020

Koninklijke Landmacht

De KL organiseert dit jaar **GEEN** Veteranendag

Koninklijke Marine

De KM Veteranendag wordt gehouden op donderdag 18 juni 2020 in Den Helder

Koninklijke Luchtmacht

De KLu Veteranendag wordt gehouden op woensdag 23 september 2020 in Eindhoven

Koninklijke Marechaussee

De KMar Veteranendag wordt gehouden op vrijdag 2 oktober 2020 in Apeldoorn

REÜNIE

GENEESKUNDIGE VETERANEN NEDERLANDS - INDIË

1946 - 1951

15 april
2020

GEN. SPOOR
KAZERNE
ERMELO

Info: WWW.REGIMENTGENEESKUNDIGETROEPEN.NL

Email: ned.indie@veteranen.nl of Tel: 0521 370092

Deze reünie wordt mede mogelijk gemaakt door:

Landelijke Vereniging Veteranen
Geneeskundige Diensten

SOBAT

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 41)

R.J. de Rijk

Op de brug riep ik Matulesy, Wattimena en de seiners Kakisina en Leihitoe om op de brug te komen. Ze keken mij vragend aan want er werd al gewerkt aan iets wat ook zij in hun hart meedroegen. Om de vragende blikken te beantwoorden, stak ik van wal en zei hen, dat ik het tijdstip en de ceremonie van het hijsen van de RMS vlag wilde bespreken. Ik meende er goed aan te doen dit zo officieel mogelijk te doen en ik wees hen er op dat de RMS vlag aan de mast op het achterschip gehesen moet worden. "Internationaal gezien is dat de plaats om aan te geven tot welke nationaliteit het schip behoort. De vlag vertegenwoordigt wie wij zijn", zei ik. De beide seiners bevestigden dit volmondig en ik maakte hen tevens deelgenoot van het voor anker gaan in de baai van Bari aan de westkust van Flores, waar Slahaya en ik een belangrijke brief van Paatje persoonlijk moeten afgeven aan de districtsbestuurder Da Costa en vervolgde: "Voordat wij de baai van Bari binnen varen, wil

ik onze RMS vlag omstreeks 08.00 uur benoorden het eilandje Longgo hijsen, zodat wij met onze vlag daar voor anker kunnen gaan. Ik hoop dat onze vlag dan klaar is zodat wij dus morgenochtend 22 juli 1950 op het achterdek onze vlaggenparade kunnen houden met ceremonieel eerbetoon.

De militaire opstelling laat ik geheel aan de commandant van het KNIL-detachement (sergeant Matulesy) over. Tijdens het hijsen moet er natuurlijk ook een salvo van het vuurpeloton bij zijn en vergeet de vrouwen en kinderen niet ergens op te stellen. 'De Zeven' in ruim 1 worden natuurlijk afzijdig gehouden en hebben nergens mee te maken". Alle vier de mannen keken mij aan en hun ogen glinsterden van ingehouden vreugde. Matulesy ging voor mij staan, stram in de militaire houding, salueerde keurig zoals alleen de Ambonese KNIL dit kon doen en zei: "Dank u wel captain voor uw initiatief. We zullen zorgen dat alles naar wens zal verlopen.

We gaan -met uw toestemming- naar de commandohut om alvast een opstelling op papier te maken". Ik salueerde en zei: "Oké, Matulesy, als jullie moeten schrijven, gebruik dan de commandohut. Er is daar voldoende papier en daar kunnen jullie even rustig overleggen en opschrijven hoe jullie dat willen gaan doen. Dan hoor ik het later wel hoe het gaat worden". Druk pratend gingen ze de trap af naar het dek. Prachtkerels! dacht ik. Ik zag nog net dat de seiner Leihitoe naar zijn vrouw ging om haar natuurlijk te zeggen dat onze vlag morgenochtend klaar moest zijn. Het was inmiddels 15.00 uur geworden en ik zag door mijn prismakijker op ongeveer 25° over stuurboord, de bergtoppen van het eiland Sangeang. Het was prachtig weer met een constante temperatuur van 34°. De Flores Zee was vrij rustig zonder veel deining, zodat iedereen zich prettig voelde. Zelfs de familie Kauwert waagde zich aan dek en dat was uniek te noemen. Ik hoopte dat wij

Eiland Flores

morgenochtend onze RMS vlag zouden kunnen hijsen. Het zou de gehele gemeenschap, de zeven 'gevangenen' uitgezonderd, aan boord sterken. Vanavond om 20.00 uur zal ik door Alex worden afgelost. Om hem voldoende nachtrust te geven, wilde ik hem niet -zoals gebruikelijk- om 04.00 uur laten wakker maken maar om 02.00 uur. Dan zou Alex ook nog 6 uur nachtrust krijgen, voordat we morgenochtend om 08.00 uur onze RMS vlag gaan hijsen.

Wij zouden dan samen de baai van Bari kunnen binnenvaren en wachten op het contact met de heer Da Costa. In plaats van onze vlag te hijsen bij het binnenvaren van de territoriale grens van de RMS op 25 juli 1950, wat aanvankelijk de bedoeling was, zouden wij dus morgenochtend al op 22 juli 1950 om 08.00 uur de RMS vlag hijsen en voor de districtsbestuurder (de heer L.E. da Costa) een positief vlagvertoon kunnen geven. Tegen 16.30 uur kwamen Matulesy, Wattimena, Kakisina en Leihitoe weer de brug op om mij verslag uit te brengen van hun besprekingen. "Captain, wij hebben het als volgt samengesteld". Waarop

Matulesy mij een vel papier overhandigde en tekst en uitleg gaf, hoe zij meenden dat de vlagceremonie moest verlopen. Ik nam het volgende door en las hardop:

- *Het in twee gelederen opstellen van de KNIL-militairen, t.w.: vijf man aan bakboordzijde en vijf man aan stuurboordzijde*
- *Aansluitend zes man van onze verzetsgroep Oedjoeng*
- *Vlag hijsen, 2 man Leihitoe en Kakisina*
- *Vuurpelotons drie man aan bakboordzijde van de vlaggenmast drie man stuurboordzijde van de vlaggenmast*
- *Sihaya en de captain in het midden*
- *Oom Sapulette als voorganger gaat voor in gebed*
- *Hijsen van de RMS vlag Leihitoe en Kakisina*
- *Vuurpeloton tijdens hijsen van de RMS vlag zeven salvo's volgens de symboliek van de Zuid-Motukken*
- *Daarna volgt zingen van het Wilhelmus, gevolgd door 3 x krachtig "Mena-Moeria"*

- *Daarna toespraak door captain van de KOALAS*

Voor dat laatste punt vroeg ik aan Matulesy, "die toespraak, is dat wel nodig? Ik ben daar niet sterk in, hoor. Jawel captain, wij willen allemaal graag hebben dat u iets zegt ter afsluiting, begrijpt u? Het is belangrijk!" Ik keek hem aan en ik knikte dat ik het begreep. Ik beloofde iets te gaan zeggen, maar vroeg hem, "maar waarom het Wilhelmus Matulesy?" Ja, ziet u captain, er moet toch een volkslied bijkomen voor de plechtigheid en een ander volkslied hebben wij nog niet. Met deze ceremonie nemen we met pijn in het hart afscheid van de Nederlandse vlag die nu opgenomen is in de RMS vlag en een andere betekenis heeft gekregen". Hij keek mij verontschuldigend aan. Welk een eerlijk hart! Ik verklaarde mij volledig akkoord met hun opstelling en beloofde op zijn teken een toespraakje te zullen houden. Wattimena, Matulesy, Kakisina en Leihitu gingen allen opgelucht en voldaan weer naar het dek. Tahamata, nog steeds aan het roer, stond mij met trots aan te kijken en lachte alleen maar.

“Daar woonde mijn huis en daar sleep mijn bed” (deel 16)

*Het verhaal over mijn dienstdtijd in Indië
(1947 t/m 1950)*

door Jan van der Vegt

De vleugel van de Dakota werd flink beschadigd en de auto was een beetje scheef geworden. De Dakota kon niet meer vliegen. Een andere Dakota voerde de volgende dagen een flinke partij klinknagels, aluminium platen en enkele technici aan uit Surabaja. Toen begon het uitstukken van de vleugel. Dat kostte

veel tijd omdat alles met handgereedschap werd gedaan.

De 22e mei was een heel droevige dag voor ons bataljon, want op de weg van Jogja naar Pyungan was onze gepantserde auto (met collega chauffeur korporaal Tuenter) door een trekbom opgeblazen. Er waren negen doden te betreuren,

waarvan acht van ons bataljon. Toen we dat hoorden waren we er kapot van. In mijn brieven naar huis komt dat heel duidelijk naar voren. De gesneuvelden werden door hun kameraden ten grave gedragen. Hiernaast een foto van de droeve stoet op weg naar het Ereveld Candi in Semarang.

Op de 28e was het een drukte van belang, want de gehele Chinese bevolking van Wonosari werd geëvacueerd -via Jogja naar Semarang- in verband met de ophanden zijnde overgave van het gebied aan de republiek. Zo'n 200 personen werden met voertuigen naar het vliegveld Gadeng gebracht. Wij moesten die dag de weg tussen Wonosari en Gadeng beveiligen

Een KLM-man regelde het verkeer van de af- en aanvliegende Dakota's. Toen we de volgende dag weer een rit naar Gadeng maakten, liep de $\frac{3}{4}$ tonner (waarin ik meereed) op een mijn in de weg. Ik zat voorin, links naast de chauffeur en had een stapel grammofonplaten op schoot, want die moesten zo voorzichtig mogelijk worden overgebracht. Plotseling zag ik een lichtflits naast me. Ik werd omhoog geworpen, want er was een luchtdrukmijn ontploft onder het linkervoorwiel, waar ik pal boven zat.

We werden ook beschoten. Vaag hoorde ik tik-tik geluiden van inslaande kogels. Snel kroop ik uit de wagen naar de sloot langs de weg.

Mijn oren waren verdoofd door de luchtdruk. Daar heb ik een aantal dagen behoorlijk last van gehad, voornamelijk van mijn linkeroor waarvan het trommelvlies was ingedrukt, maar gelukkig niet gescheurd. Mijn verdere leven heb ik daar iets minder mee kunnen horen. De wagen die vóór ons reed, ging met veel spoed (met een gewonde die een schampschot had) naar Gadeng en kwam terug met een patrouille om ons te helpen. Toen deze het zijterrein in ging om de kampong (van waaruit geschoten was) te zuiveren, vonden de jongens tot op wel 100 meter van de weg resten van de grammofoonplaten, zo ver waren deze weggeslingerd. Op 4 juni werden de voertuigen reeds afgevoerd met het oog op de naderende ontruiming. Ze gingen langs Gadeng en via post Bunder terug naar Jogja, waarbij de genie een handje hielp om de weg enigszins berijdbaar te maken.

Drie jeeps bleven achter, want die pasten later wel in een Dakota.

Het zou nog tot 24 juni duren eer ook wij mochten vertrekken. In die tijd liepen we patrouilles, waarbij ik op een keer samen met collega Hendriks 3 kisten munitie met 900 patronen plus 2 landmijnen heb buitgemaakt. Tijdens één van die nachtelijke patrouilles kwam mijn richtingsgevoel goed van pas, toen we door een kampong liepen en het zo aardedonker was, dat we elkaar bij de hand moesten houden om bij elkaar te kunnen blijven.

Op zeker moment wilde de patrouillecommandant rechtsaf, maar mijn gevoel zei dat het linksaf moest zijn. Toen de kaart werd bekeken bij het licht van een zaklantaarn (weggedoken onder een grondzeltje), bleek dat ik gelijk had. Het scheelde ons een paar uur lopen en zo raakten we ook niet van de geplande route af.

In de vroege ochtend van de 24e marcheerden we af naar Gadeng. Bij ons vertrek namen de bewoners hullend afscheid van ons, want ze vreesden

de willekeur van de nog ongeregelde troepen van de TNI, waar ook nog 'rampok' bendes (roversbendes) tussen zaten. De overdracht werd begeleid door waarnemers van de UNO en deze vertrokken, samen met de laatste sobats van ons en de 3 jeeps per vliegtuig van Gadeng naar Jogja. Vanaf Gadeng moesten wij doorlopen naar post Bunder, waar we bleven overnachten. Op de 25e liepen we naar Pyungan en vandaar reden we met voertuigen naar Jogja, waar we nog een paar dagen zouden blijven.

11. Ontruiming van Jogjakarta (25 t/m 29 juni 1949)

Aangekomen in Jogja werden we gelegerd in een voormalig

klooster (foto hierboven) en moesten we wacht kloppen en patrouille lopen. Op de avond van de 28e juni kwam een filmploeg van de NIWIN ons verrassen met 2 films die ik niet gemakkelijk vergeet.

De eerste was een cowboyfilm met achter ieder rotsblok een bandiet op de loer. In de film werd veel geschoten, maar ook vanuit de zaal werden een paar bandieten op het doek neergeknald en dus zaten er na afloop een paar gaten in het filmdoek.

De tweede film was ook heel toepasselijk op onze situatie, want die ging over een musicus, die gek werd als hij het geluid van een hoorn hoorde en dan de handen hoog in de lucht stak met de uitroep "hoorns".

Nu waren er al een paar jongens, die op de rand van tropenkolder vertoefden en nog lange tijd daarna kon je verschillende makkers tegenkomen, die de handen hoog in de lucht staken onder het aanheffen van die kreet. De volgende morgen, op de 29e juni 1949 vond de overgave van Jogja aan de republiek plaats. Ten afscheid marcheerden we in een lange rij langs onze kolonel Van Langen, want wij zouden de Tijger-Brigade verlaten omdat we naar de V-Brigade werden overgeheveld. Naast hem stond

generaal Meijer, de opvolger van generaal Spoor, die een paar weken eerder (op 25 mei) plotseling was overleden.

Op pagina 21 ziet u de brug midden in de stad, waarover wij uit Jogja vertrokken. Even buiten Jogja klommen we op de wagens en daarna reden we in een lange colonne (zie foto hierboven) eerst naar Muntilan. Vlak voor Muntilan reden we over de brug (foto hieronder) die nu was vervangen door een echte balleybrug.

Vervolgens ging het via Magelang, Koffiepot en Ambarawa naar Salatiga (waar we overnachtten) om de volgende morgen weer verder te trekken naar Solo. Na ook daar een nacht te hebben doorgebracht, gingen we richting Klaten, dus weer dicht bij Jogja. Maar ja, waarom zou je in dienst de kortste weg nemen als er ook een langere is? Onderweg werden bij diverse posten groepen sobats afgezet. Tegen de avond was ook ons peloton op de plaats van bestemming, namelijk kampong Tegalrejo.

75 jaar Stoottroepen

Het Regiment Stoottroepen 'Prins Bernhard' mag dan het jongste regiment van de Koninklijke Landmacht zijn, het kent een rijke en bijzondere geschiedenis. Voortgekomen uit het verzet leverden de Stoters van het eerste uur een bijdrage aan de bevrijding van Nederland. Daarna volgden al snel de uitzendingen naar Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea.

Vanaf de jaren negentig van de vorige eeuw nam het regiment deel aan talrijke missies waarbij men zich bijvoorbeeld in Bosnië, Irak, Afghanistan en Mali inzette voor de vrede en veiligheid van anderen. Ook over deze uitzendingen schrijft Laurens van Aggelen in het onlangs verschenen boek '75 jaar Stoottroepen' - in de voetsporen van het verzet.

In de periode 1945-1950 werden ongeveer 120.000 landmachtmilitairen naar Indië uitgezonden, waarvan negen Stoottroepenbataljons. Vier bataljons oorlogsvrijwilligers (OVW) en vijf dienstplichtige bataljons.

Een van de Stoters van het eerste uur die uiteindelijk ook naar Indië ging, is Theo Roeffen (1926, Cuyk). Hij was veertien toen de oorlog uitbrak. De herinnering aan het overvliegen van de Duitse vliegtuigen liggen nog vers in zijn geheugen. "De oorlog kwam voor mij totaal onverwacht. Omdat we als Nederland neutraal waren, dacht ik dat we gespaard zouden blijven, maar niets bleek minder waar. We kregen bovendien te maken met een goed getrainde vijand. Het was teleurstellend dat ons leger zich na enkele dagen al gedwongen zag te capituleren", vertelt Roeffen.

"Wat me van de overtocht naar Indië altijd is bijgebleven is dat een van ons last kreeg van difterie. Hij overleefde het niet en we hebben hem uiteindelijk helemaal ingepakt om hem een zeemansgraf te geven. Zelf had ik op een gegeven moment ook last en heb ik tien dagen in quarantaine gelegen", vertelt Roeffen die als tolk aan boord van de 'Alcantara' fungeerde. Na een reis van zes weken kwam de 'Alcantara' uiteindelijk aan in Malakka. "We mochten aanvankelijk in Java niet aan land komen, maar zijn later alsnog in Batavia, het huidige Jakarta, aangekomen".

Het was voor de oorlogsvrijwilligers behoorlijk wennen. Aan alles. Aan het klimaat, het eten en natuurlijk vooral oorlog voeren in een ver land waar je je in het bos een weg moest kappen en moest zien te overleven. Opgeleid werden zij door KNIL-officieren die al wel geruime ervaring hadden met gevechtshandelingen in de tropen.

Roeffen, inmiddels 34 jaar gepensioneerd, is zijn leven lang vol ambities gebleven. Zo volgde hij diverse opleidingen en was hij instructeur EHBO. Ook de Stoottroepen bleef hij trouw. Als voorzitter van de Kring Den Bosch, maar ook als het gaat om het onderhouden van contacten, het bezoeken van de herdenkingen, zoals in Beneden-Leeuwen, en de traditiedagen aan de Waal. Nog altijd reikt hij coins uit aan Stoters die beëdigd worden. Zijn leeftijd weerhoudt hem er bovendien niet van nog auto te rijden en af en toe een dansje te maken op de dansvloer. Kortom, eens een Stoter, altijd een Stoter. Sterk uit overtuiging.

Het boek '75 jaar Stoottroepen' telt 224 pagina's en is uitgevoerd in een fraaie hardcover en voorzien van talrijke foto's. Het boek kost 31 euro en is verkrijgbaar bij uitgeverij White Elephant Publishing. Website: www.we-publishing.nl of bij Bol.com

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen.
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Marleke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Roel Willemsen
Eindhovensedijk 33, 5688 GN Oirschot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Bakken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Ad Muilwijk
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Han Mennink
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Aart Werkman
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp tel. 0318 - 453 060

www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht
Tel.: 0180-621298
Info@hetrozenpakhuijs.nl
Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden
Maandag t/m zaterdag
08:00-18:00 uur
Vrijdag 08:00-20:00 uur

Oproepen

Ik ben op zoek naar het militaire verleden van wijlen mijn vader Jan J.M. Paaijmans (geboren in Tilburg op 30 mei 1926). Hij is in de periode 1946-1949 als dienstplichtig militair (telegrafist) uitgezonden geweest met de Mariniersbrigade. Ook zijn broer Adrianus Paaijmans heeft in Nederlands-Indië gediend en wel bij de landmacht. Mijn vader is in de kerstnacht van 1947 ?? door een mortieraanval

gewond geraakt. Nadat ze hem in de jungle bijna dood gebloed hadden gevonden, wilde men ter plaatse zijn linkerarm amputeren. Een aalmoezenier van de mariniers heeft dat toen kunnen tegenhouden en mede dankzij een Japanse chirurg is zijn arm behouden gebleven. Hij is voortijdig gerepatrieerd en heeft enige tijd in het Marine hospitaal in Overveen gelegen. Mijn vader heeft altijd als

timmerman de kost voor ons gezin verdiend. Hij is vertrokken met het troepentransportschip 'Grote Beer' en teruggekomen met de 'Kota Inten' (of andersom). Mijn vader sprak nooit over Indië en zeker niet over wat er gebeurd was.

*Reacties gaarne naar:
E-mail: b.p.paaijmans@gmail.com*

De heer D. Rijnhart uit Hendrik-Ido-Ambacht is op zoek naar informatie over mevrouw Daisy Menté. Daisy Menté was in de jaren

1948/1949 werkzaam op het postkantoor in Semarang. Wie weet of zij nog in leven is en zo ja, of zij misschien ook in Nederland woonachtig is ?

Reacties gaarne zenden naar de hoofdredacteur van dit blad via e-mail: Theorump@gmail.com

Herdenking Militair Indië Monument Leiden

Het bestuur van de Stichting Militair Indië Monument Leiden organiseert donderdag 3 september 2020 de jaarlijkse herdenking van de 26 uit Leiden afkomstige en in voormalig Nederlands-Indië gesneuvelde militairen.

De ceremoniële herdenking vindt plaats bij het Militair Indië Monument bij molen "De Put" (voormalige Morspoortkazerne). Voorafgaand aan de plechtigheid buiten wordt er in de Evenementenzaal van Museum Volkenkunde een herdenkingsrede uitgesproken.

Gast spreker op 3 september 2020 is de heer Frans Werter, bestuurslid van de Stichting Militair Indië Monument Leiden en zoon van Indiëveteraan en oud-voorzitter van genoemde stichting wijlen Jan Werter.

In Memoriam A.M. (Ad) Verdonk

Ad werd geboren in Vinkeveen en Waverveen op 24 november 1929. Op 8 december 2019 is hij in het bijzijn van zijn echtgenote en kinderen rustig heengegaan. Bij de uitvaart in crematorium Daelwijck in Utrecht op 14 december 2019 was een twintigtal veteranen aanwezig.

Als dienstplichtig korporaal van het Regiment Technische Troepen werd Ad op 4 augustus 1949 met het s.s. "Waterman" aan land gezet in Tanjung Priok om dienst te doen bij 42 ZIB (G-Brig) in Oost Java. Daar werd hij gedetacheerd bij XXIII Inf Bat KNIL. Hij keerde in oktober 1950 terug in Nederland waar hij eerst werkzaam was bij Douwe Egberts en later in Utrecht een eigen administratiekantoor runde.

Hij was van 1995 tot 2018 lid van VOMI. Hij was mede oprichter van VOMI Utrecht/t Gooi waar hij ook enkele jaren 2e secretaris was. Verder was hij in 1999 mede oprichter en tot zijn overlijden bestuurslid van de Stichting Indië Monument Utrecht. Voor al zijn verdiensten heeft hij een Koninklijke Onderscheiding mogen ontvangen.

Als bestuur van VOMI NL zijn wij hem zeer erkentelijk voor zijn inspanningen voor de Indië veteranen in m.n. de stad en provincie Utrecht.

Sobat Ad, rust in vrede.

Selamat Jalan.

Hernieuwde onthulling monument 1-4 RI

Op zaterdag 14 december jl. vond, na een verplaatsing van het monument van 1-4 RI binnen de Frederikkazerne in Den Haag, de hernieuwde onthulling van dit monument plaats.

De organisatie van deze gebeurtenis was in handen van de D-Cie van 20 NATRES Bataljon.

Bij deze gelegenheid waren twee Indië veteranen van 1-4 RI aanwezig, t.w. de heren Piet Kuyvenhoven en Theo Maas. Het OVW Bataljon 1-4 RI is voortgekomen uit de

Binnenlandse Strijdkrachten van Zuid-Holland, met name uit de regio Den Haag.

Via Engeland, waar het bataljon een korte opleiding kreeg en werd voorzien van de noodzakelijke uitrusting, vertrok het naar Nederlands-Indië. Het bataljon droeg de bijnaam: Haags Bataljon "De Valken". Het bataljon kwam in maart 1946 aan in Batavia en keerde in juli 1948 terug in Nederland. Van dit bataljon zijn 24 militairen omgekomen.

Nieuwe Leden

Naam	Woonplaats	Onderdeel
Mandersloot, E.	Oosterhout	—

Zuid-Holland

Wvd. secretaris
Mevr. D.P. van Genderen
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
Tel. 078-6195902
E-mail: igen@online.nl
Soc. Comm. I:
Tel. 078-6195902
Soc. Comm. II:
Tel. 010-4340970

Algemene Ledenvergadering 2020

Deze Algemene Ledenvergadering (ALV) wordt gehouden op donderdag 16 april 2020 in zalencentrum "Hemelsblauw" in Honselersdijk, Poeldijksepad 1 (tel. 0174-625225).

Het bestuur ontvangt u graag vanaf 10.30 uur, de vergadering begint om 11.00 uur. In de pauze serveren we een kopje soep met een broodje. De agenda en overige vergaderstukken worden u op verzoek toegezonden. U kunt deze stukken t.z.t. opvragen bij de secretaris. Er moet in deze vergadering een **belangrijk besluit** worden genomen. U komt toch zeker ook?

Indië Monument Den Haag

Op 4 mei 2020 zal er door het bestuur weer een korte herdenking worden georganiseerd bij het Indië Monument aan de

Ver-Huëllweg / Prof. Teldersweg te Den Haag.
Aanvang herdenking is 11.00 uur.

Reünie 2020

Het bestuur nodigt haar leden (eventueel met partner/begeleider) uit voor de jaarlijkse reünie op donderdag 17 september 2020 in de Van Ghentkazerne (Johan de Wittzaal) te Rotterdam. Bijzonderheden volgen.

Friesland

Secr. H. Moorlag, Offemar 48,
8939 CM Leeuwarden
Tel. 058-2800048
E-mail:
henk.moorlag@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

Algemene Ledenvergadering

Deze wordt niet gehouden op 10 april 2020 (zoals eerder werd vermeld) maar op dinsdag **7 april** in "t Haske" te Joure. Aanvang is 10.00 uur en u ontvangt hiervoor nog een uitnodiging. We sluiten deze dag af met een diner. Ik reken er op dat zoveel mogelijk leden aanwezig zullen zijn in verband met het agendapunt betreffende het voortbestaan van VOMI Friesland.

Verder staat er voor de maand juni een bootreis op het programma in samenwerking

met de BNMO. Over exacte datum en tijd wordt u nog geïnformeerd.

Wij wensen onze leden veel sterkte bij het ouder worden.

Binnenland

Secr. K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 IIII Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorsel@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254231
E-mail:
ppg.gommers@kpnmail.nl

Contactpersonen voor de regio
Overijssel zijn de heren
J. Oldenbeuwing (0572-358947)
en A.W. Scholten (038-4216205).

Contactpersonen voor de regio
Utrecht / 't Gooi zijn de heren
A. Mouwen (030-6951179) en
R.L. Dorrestijn (06-45652874).

Contactpersonen voor de regio
Noord-Brabant Oost
zijn de heren
F. Heidendaal (040-2025055)
en
H. Wilthoos (040-2534660).

Contactpersonen voor de regio
Noord-Brabant West
zijn de heren
A. Roodenburg (0165-323490)
en
P.N. Welten (0165-312816).

Contactpersonen voor de regio
De Veluwe
zijn de heren F.T. Dûrst Britt
(0578-691646)
en
A.F. Steenkist (0341-423201).

Van de penningmeester

Gaarne aandacht voor de betaling van de contributie voor het jaar 2020. Deze contributie is wederom vastgesteld op € 15,00 over te maken op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 t.n.v. VOMI Binnenland o.v.v. 'Contributie 2020'.

Contributie te voldoen vóór 1 april 2020.

Regio Noord-Brabant Oost

De reünie in 2020 is op donderdag 7 mei op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Ontvangst vanaf 10.00 uur, 14.00 uur rijstmaaltijd, einde reünie 16.30 uur. De kosten zijn € 10,00 per persoon, te voldoen op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 t.n.v. VOMI Binnenland onder vermelding van 'Reünie NBO met uw naam en telefoonnummer'.

Aanmelden kan tot

1 mei 2020. Vergeet uw legitimatiebewijs niet mee te nemen naar de reünie. Contactadressen zijn de heren F. Heidendaal (fritsheidendaal1938@gmail.com of tel. 040-2025055) en H. Withoos (harryent@veteranen.nl of tel. 040-2534660).

Regio Noord-Brabant West

Op vrijdag 6 december jl. heeft in aanwezigheid van 60 leden met hun partners de jaarlijkse kerstbijeenkomst plaatsgevonden. Namens het bestuur van VOMI Binnenland waren aanwezig Klaas Orsel en Peter Bergman. Uiteraard ontbraken de tombola met veel mooie prijzen en de muzikale omljsting niet. Gelet op de vele reacties hebben de aanwezigen genoten van een heerlijk kerstdiner.

Op woensdag 1 april a.s. is er weer een bijeenkomst op de Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal. Aanvang 13.30 uur. De rest van het programma zal in de loop van 2020 bekend worden gemaakt.

Drenthe/ Groningen

*Secr. Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
Tel. 0516-491953
E-mail:
f.j.vandreumel@outlook.com*

Niet iedereen heeft een goede gezondheid en we worden allemaal een dagje ouder. Het bestuur hoopt van harte dat uw mobiliteit en uw gezondheid u in staat zullen stellen om onze bijeenkomsten te blijven bezoeken.

Algemene Ledenvergadering 2020

Op 4 maart a.s. hebben we onze Algemene Ledenvergadering in zalencentrum 'De Aanleg' in Deurze. Na deze vergadering is er het stampottenbuffet en kunnen we genieten van diverse stampotten met worst, karbonade, speklapjes en dergelijke. Hierna volgt een heerlijk kopje koffie of thee en zal er een verloting plaatsvinden. U neemt toch ook een prijsje mee? Voor deelname aan deze dag dient u het bedrag van € 15,00 per persoon vóór **26 februari** over te maken op bankrekeningnummer NL50 INGB 0005 4665 25 t.n.v. VOMI Drenthe/Groningen o.v.v. Algemene Ledenvergadering 2020.

U bent welkom vanaf 09.45 uur. Komt u alleen voor de vergadering, dan betaalt u uiteraard geen eigen bijdrage.

De koffie staat voor iedereen klaar.

Heeft u nog vragen, bel dan met uw secretaris Frans van Dreumel, tel. 0516-491953 of 06-43431264.

Zeeland

*Secr. M.J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 GD Vlissingen
Tel. 0118-418641
E-mail: papua@zeelandnet.nl*

Opening vernieuwd Bevrijdingsmuseum Zeeland

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet der Nederlanden opende op vrijdagmiddag 25 oktober 2019 in Nieuwdorp het Bevrijdingsmuseum Zeeland, dat is uitgebreid en heringericht. Twee bestuursleden van VOMI Zeeland waren hierbij uitgenodigd t.w. voorzitter F.J.F. Smoorenburg en secretaris M.J. Boogaard. Ook waren als afvaardiging van Bataljon Zeeland diverse VOMI leden aanwezig.

Algemene Ledenvergadering 2020

Deze zal plaatsvinden op woensdag 25 maart 2020 in Hotel Van der Valk te Goes. Dit zal mogelijk de laatste Algemene Ledenvergadering van VOMI Zeeland zijn. De contributie voor 2020 blijft zoals in voorgaande jaren € 15,00. Gelieve dit bedrag z.s.m. te voldoen op bankrekeningnummer: NL20 INGB 0000 5298 62 o.v.v. "Contributie 2020".

75 JAAR VRJHEID **75 JAAR VRJHEID** **75 JAAR VRJHEID**

SOBAT

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saluut aan:

Naam	Voortl	Woonplaats	Onderdeel
Attema,	T.	Heeg	5-1 RI
Berkel,	P.J.	Bleiswijk	6 GRG
Bosmans,	P.C.	Oirschot	6-2 RI
Brood,	M.P.M.	Halsteren	5-5 RI
Burg-Snijder, van der Mevr.	L.	Den Haag	
Combee,	A.	Capelle aan den IJssel	6-6 RI/425 BI
Dekker,	P.	Zuidland	5-10 RI
Dijk, van	J.M.	Dordrecht	104 Hrstcie
Dongelmans,	N.P.P.	Zoetermeer	2-41 RVA
Dubbelman,	A.G.	Dordrecht	LTD 760
Gerdes,	M.G.	Vlaardingen	
Groenenberg,	D.F.	Gorinchem	GRG
Groote Stroek,	A.	Lemelerveld	4 GRPI
Ham, van	J.W.	Zegge	426 BI
Jong, de	K.	Hoornaar	6-7 RI/424 BI
Kersten,	T.	Wanroij	NNG
Koning,	R.	Wolvega	5-1 RI
Lugt, van der	T.	De Lier	5 GRG
Melissant,	L.	Sommelsdijk	43 AAT
Riemersma-Koning, Mevr.	R.	Sint Annaparochie	
Rozendaal,	L.	Papendrecht	4-5 RI
Strijen-Nieuwenhuizen, van Mevr. G.	G.	Maassluis	
Vogel, de	W.	Leiden	
Verdonk,	A.	Utrecht	42 ZIB
Verkamman,	G.	Barendrecht	RS

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Voorzitter/secretaris Sociale Commissie
Budgethouder Fonds Sociale Zorg (FSZ)
Theo H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416936
E-mail: Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten
Ger de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771902

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen
Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
tel. 0516-49 19 53
f.j.vandreamel@outlook.com

Friesland
Hans N. Blom
Tjalko v.d. Walstraat 24T
8723 CA Koudum
tel. 0514-52 21 07

Limburg
H.A.M. van Haeff
Past. Stassenstraat 44
5921 CV Venlo
tel. 077-3822592
harmarvanhaeff@online.nl

VOMI Binnenland
Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet
tel. 0341-254231
ppg.gommers@kprmail.nl

Regio Noord-Brabant West
De heer P.N. Welten
tel. 0185-312816

Zuid-Holland
W.A.J.K. (William) Roza
Heemraadstraat 9
3131 VG Vlaardingen
tel. 010-4340970
w.roza3@kpnplanet.nl

Noord-Holland
Niico Baan
Molenwerfslaan 5B
2103 TE Heemstede
tel. 023-5283997
nbaan@kprmail.nl

Zeeland
Marcel J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 GD Vlissingen
tel. 0118-418641
papua@zeelandnet.nl

Regio Overijssel
De heer. J. Oldenbeuving
tel. 0572-358947

Regio De Veluwe
De heer F.T. Dorst Britt
tel. 0576-891646

Mevr. D.P. (Ineke)
van Genderen
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
tel. 078-6195802
igen@online.nl

Regio Utrecht/t Gooi
De heer A. Mouwen
tel. 030-6951179

Regio Noord-Brabant Oost
De heer F. Heidendaal
tel. 06-49229187

FONDS SOCIALE ZORG

Budgethouder Theo H.A. Rump, adres zie boven

VOM (Noord Veluwe/Oostelijk Flevoland)

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet
Tel. 0341-254231
E-mail: ppg.gommers@kprmail.nl

SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling:

VOMI Borstembleem	€ 11,00	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	OVW draaginsigne met surete vergulde en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Draagspeld Witte Anjer	€ 2,50	1.50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo)	
Demobilisatie speld (zilver, origineel)	€ 8,00	voor opmaak bloemstukken	€ 9,00 per lint
VOMI kruidenbitter	€ 10,00		
Speld met VOMI logo (goudkleurig)	€ 5,00		
VOMI-cap	€ 10,00		
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 12,50		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de portokosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Theo Rump, Albatrosstraat 14, 2352 EG Leiderdorp, tel 071-5416936.

Via @mail: theorump@gmail.com

Budgethouder: Rekeningnummer NL61 INGB 0006 1318 44 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp